

DOGOVOR

Ljudje govorijo do smrti.

PRETIRAVANJA

Mount everest
tihi ocean
pigmejci.

JAVNI TOŽILEC SI JE SKUHAL LEPO KAŠO

(poema v barvah)

bela
črna
roza rdeča
azul yellow
krvavo rdeča
krvavo rdeča za popizdit
izbuljeno plava
normalno rumena
zeleno rdeča
krvavo plava
oranžna z rahlim poudarkom
oranžna brez poudarka
sivozelena s trakom
in brez njega
moje plava
sinje modra z napako
fresh pink
ultramarin lačna
izbuljeno modra s pendrekom
ali vzgojno palico
strmo bela in zelena
rdeča brez perspektive
rdeča s perspektivo
bodočno črna
blanca pale orange
smrdljivo pisana
siva kričeča z nasmeškom
neonska v oči boleča zelo svetlomodra
drap chrome yellow
amarillo; salmon pink
bikovsko črna z vetrom
zaprto temna in boleča
occhionero štirinajst dni
temnordeča s svetlo prevleko
temnordeča s fino masko
peskovno živa barva
infrardeča z zahodnim vetrom
ultraviolečasta rumena poulična
spektralna zaslepljujoča barva
navadna nafarbana barva
rdeča poučna
castano yellow orange orange yellow
rjava petelinje kričeča
navidezno črna barva
orange no 2 orange no 3
barva odpadnega materiala
barva obraza oziroma ksihta
nekega majorja ko je crkaval
neverjetna barva
kompletno rdeča z notranjimi primanjkljaji
sramotno plava
crimson lake
kljukasto črna na beli podlagi
sveža pozor barva
bronasta oglušujoča
siva siva siva siva
pleskarska in slikarska za umetnike
dve nevidni svetla in temna
svetla tempera plakatna
tempera mentna črna
bleda barva za blamažo
deep madder
svinjsko oker svetla
blond dlakava privlačna
zelenega volka kromoksid barva
rdeča ozka barva
krivično in napačno rdeča
s črno notranjostjo
plava z notranjim izgorevanjem
rojo carmin madder
enolična barva pasjega dreka
plava rdeča in bela vodena
plavo bela rdeča plakatna tempera
rdeče bela plava pastelna

belo plava rdeča oljna
različne barve človeških drekov
s posebnimi odtenki
rjava samega zlodeja farba
bela barva z rahlim poudarkom
na črno in zeleno
naples yellow
zlata barva najljubše muhe
srebrna rudnika v idriji
božja vodena barva
prisilno umetna rdeča
vse plakatne barbe
rjava s smislom za humor
zeleno brez smisla za humor
burnt sienna and red brown
burnt umber and van dyke brown
vijoličasta za solato
kurbirska rumene oči
rdeča kot rdeča pesa
dark brown
barva katarja ki se po njej sline pocedijo
krf in črna prizora težka
ultramarin blue and prussian blue
green cannabis orange explosion
black nepal red libanon
olive
morena de pelo de chiquita yo quiero
izmenično temno in svetlo sivo progasta
verde mascal y peyotl
negro de los angeles
pariškomodra iz varšave
vse končne pisane barbe in druge barve

Ivan Feo VOLARIČ

Marjan Pungartnik

tema: lepa vida si želi zdoma

na vrtu se ti negnoj otresa
ne opaziš bog-droblček se v glavo useda
neznana ptica težka ptica šizica

kralj išče, je zvodnik, čoln barka drzna
prvega dne granatno jabolko še dremlje
nato se deli sinji kanarčkov vrisk

odprejo, žrebe ki ga ne prepoznaš
obljubijo, s sanjami ti oživi pod prsti
morje kaj cvrči kaj cvrči?

rdeči stavec, njegova vlažna mlaka toplote
ne pripadaš njegovi osi ki raste iz zemlje
stavec je nekrofil k tebi prihaja s črnico
v jedru, je barka in potop, je tema sinja

je senca, kjer ležiš trhla te skoraj ni
osojevec pade v vprašanje, mleček kaplja
antares z zvenom smeh, spiš ali te ni

tema: ko je že vse mimo

sedmi dan si želiš domov a sedmi dan
dež potopi obzorje sonce-podgana mesec-vešča
s strupenimi metulji se prižigajo sedmi dan počivaš

to kar vidiš pred seboj je polje in na njem
raste žito to je prostor zvok brneče medenine
to je cerkev za tvojim hrbtom sohe suho odpirajo
usta to je oblak ki je hudouren mrmraje
lačna eskadrila čebel to je ajda z
vijoličastimi jeklenimi cvetovi

ni otrok ta krik v medicini? sunek iz spanca
pa pada pada zlata čaša tenek zven zemlje
v vsej hiši si sama ali se hiša z jesenjo osipa?
lačna premišljuješ polna gnilega semenja

tema: desetnica sledi

jon pajek, nikaka veja olajša srd
kreusa medtem beži

no no, rumenooka pač bakla smrekovina
če se gospod ne spominja pa je plodil
res se ne spominja z mačjimi očmi bliska
tudi če ni. „ti ljudje, res mislite
da sem bil to jaz.“ pač smola se ko jantar
obeša na njegov stas

popoldne si pod njegovim oknom stala
in poslušala kako se hropeče prebija v sen
kanton je topel, jez višnjevega soka
boš kako krč v spancu kriknila? ali pa
s trohnobo napolnila njegova pljuča
kup plodov z žolto meglo.

netopir pokašljeva na tenki zvočni žički
sirena ki brenci nad pločevinasto streho
in ga mami, srd raste v sivo drevo,
a tega ne vidi, nisi ta mak zlizan v vetru

tema: revijo izberi

omotični mak v sencah velika oranžna vešča nu dno
wuj teah mi čewa wbrat v most se ugrezaš tiho prepevajo
v tvojem vrtu črički tu je dom sežgal si ga z ognjeno travo

in tudi vrisk temnih vrat si sežgal iz njih modrikasti šas
brizga drobne cvetove poletje se duši breg se utaplja baj n
meli se imbroat čeprav bi napak izbral to grenko hišo
kamor komaj kdaj prideš blag in razdvojen lončeni strah

tema: pesem za polbrata

kar je obležalo za rosnimi grmički
tisto malo veselje in pa zlepljeni lasje
kar ga je potegnilo v pisani vrtnec

danes je nekje s kravjim vonjem zlit
in dim je jedek ko se dviguje z vlažnih
tal drevo drevo s sinjimi plodovi

sončni dan ali šelesteč ogenj zahoda z oblaki
vedno ista družčina psa družčina zaudarjanja
in gnilobe izprano pobočje obilne breza

tu nekje ko topel krč ždiš s kupi krompirnice
na rokah z modrimi sledovi kulice s prašnatimi
žepi (zaspal si na hrastovem listju s psom)

potem prižeš vlažen čik z neotroškimi sanjami
vse se počasi v meglo spreminja po vonju
ščetin veš za bitje ob sebi

oktober bo kmalu končan konec toplote
ki brli v zemlji buče zrejo z njiv vate
ko da mislijo zehajo krave v hladni travi

tema: symposion

eriksimahos faidros in nekaj drugih – je končal
aristodemos – se je vzdignilo in odšlo

z vekami spuščeni na pordele oči in z izsušenimi
usti večer je bil prepojen z dimom in ta noč dolga
ki spominja na trans jutro z mlačno megleno plahto
je nato prišlo glas ki se dviga z lepljivih ulic

jih boš pustil oditi – med krpami sonca sanje ali
oni – svetniki in potemnele ikone šušče v vrtočlavem
potovanju dvigala glasba skorajda ugasla

potek tragedije in komedije isti in oboje v gomolju
z bokom se naslanja na vlažni marmor osramočen
da ga je melodija speljala v čustva žar bo prešel
vročica v topotanje množice na uho šepeta glas preteklos
s praga cerkve glas osušenih solz zvezanih s senco
kadila in z mavričnimi rokami oken

zagovorjeni v spanje v likeionu še preporod
(okopal si se spil v bistroju žganje in blag odšel)
oživljeno razpada namišljeno kadilo razpada
neznansko daleč je večer kakor da dneva ni

Marjan PUNGARTNIK

